

Izognite se globi do 40.000 evrov

(Ne)namerno zavajanje potrošnikov z okoljskimi trditvami vas lahko drago stane. Izpostavljamo, na kaj je treba biti pozoren.

Antonija Božič Cerar

Foto: Taja Cerar

Na embalaži vse pogosteje opažamo različne trditve in znake o okoljskih lastnostih izdelkov in embalaže, največkrat o priporočenem ravnanju z odpadno embalažo oziroma iztrošenim izdelkom.

Uporaba določenih pogostih trditev ali znakov je povsem prostovoljna. Vendar, pozor! Preden se odločite za uporabo določenega znaka, morate poznati njegovo dejansko sporočilo in preveriti, ali izdelek oziroma embalaža temu ustreza. Zakon o varstvu potrošnikov pred nepoštenimi poslovnimi praksami se namreč nanaša tudi na nepravilno ali zavajajoče okoljsko označevanje, kjer kršitelja lahko doleti globa od tri tisoč do 40 tisoč evrov.

1. Na kaj morate biti pozorni?

Izoginiti se je treba trditvam, ki niso potrjene z ustreznimi dokazili oziroma dejanskimi rezultati preizkušanja. Oznaka »biološko razgradljivo« se lahko pojavlja le na proizvodih, kjer so bili ti preizkusi dejansko opravljeni in je trditev podprta z dokazili, ki jih je treba na zahtevo tudi predložiti stranki, ki za to izrazi zanimanje. Trditev ne more biti osnovana na dokazilih, ki v podjetju veljajo za poslovno skrivnost. Informacija naj bo jasna in nedvoumna.

2. Kdaj je lahko trditev o možni reciklaži zavajajoča?

Izjavo o možnosti reciklaže pogosto spremlja mobiusova zanka, katere uporaba je brezplačna. Veliko ljudi pozna mobiusovo zanko, vendar jih manj dejansko ve, kaj ta znak sporoča. Če se zanka pojavlja brez številke, to pomeni, da je proizvod možno reciklirati. Če se

zanka pojavlja skupaj s številko v sredini, to pomeni, da proizvod vsebuje reciklirani material v deležu navedene številke.

Veliko proizvodov je možno reciklirati, toda če reciklaža na območju prodaje, uporabe in odmeta ni tehnično podprta z mrežo zbiranja in predelave, je dejanska verjetnost reciklaže vprašljiva. Proizvod, narejen iz novih materialov, ki bi ga bilo hipotetično možno reciklirati, dejansko pa ta reciklaža v praksi ne obstaja, ne sme biti opremljen s trditvijo, da ga je možno reciklirati.

3. Ali je možno reciklirati celoten proizvod, del proizvoda ali le embalažo?

Primer: voščilnica s kuverto je zavita v celofanu, na katerem je nalepka z napisom »vsebuje 65 % recikliranih materialov«. Ali se izjava nanaša na celofansko ovojnico, na kuverto ali na voščilnico? Bolj nedvoumno in jasno bi bilo, če bi proizvajalec:

1. na nalepki zapisal, da voščilnica vsebuje 65 odstotkov recikliranih materialov;
2. na sami voščilnici navedel, da vsebuje 65 odstotkov recikliranih materialov;
3. na voščilnici natisnil mobiusovo zanko z navedbo deleža 65 odstotkov vsebovanih recikliranih materialov.

4. Ali mora proizvajalec obvezno navesti, iz katerega materiala je embalaža proizvedena?

Navedba materialov, iz katerih je embalaža, ni obvezna. V primeru, da se odločite za navedbo materialov, morate slediti Odločbi komisije 97/129/ES z dne 28. januarja 1997 o določitvi sistema prepoznavanja embalažnih materialov v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES o embalaži in odpadni embalaži. ^{gg}

Pregled zahtev in standardov

Kakšne so zahteve za embalažo, si lahko ogledate v spletni knjižici o okoljski zasnovi embalaže, ki smo jo izdelali na GZS in je na voljo na spletni strani: <https://imageen.gzs.si/pripone/embalažna%20knjižica.pdf>. Knjižica vsebuje pregled nad bistvenimi zahtevami za embalažo in standardi, ki vas vodijo skozi te ključne zahteve.

svetovalec

Preden se odločite za uporabo določenega znaka, morate poznati njegovo dejansko sporočilo in preveriti, ali izdelek oziroma embalaža temu ustreza.

Foto: Photodisc

Okoljska
zasnova
embalaže

